

figtet den nuværende Indenrigsminister for at have truffet disse Foranstaltninger i personlig Interesse. Det var vist en Ytring af de ærede Taleres Forlegenhed, naar de gave Debatten denne Betydning; thi i den Retning har jeg selvstændig Intet sagt. Jeg har tværtimod adbaaret imod at tillægge mine Ord denne Betydning. Jeg negter derfor ikke, at Protektion, Indflydelse, Forbindelser godt kunne føre til, at dette System bliver brugt for N. N. og ikke for en Anden; thi det gaar jo gjennem flere Hænder, inden Ministeren skal resolvere. Han kender jo ikke engang de Vedkommende saa vidt, at han kunde undersøge de stedlige og personlige Forhold. Det er meget naturligt. Dernæst skal jeg med Hensyn til selve Forbudet og Hjemmelen til at undtage deraf, fremdeles fastholde, at i Løsen staar der ikke et Ord derom. Særligt overlader jeg til Juristerne i Udvalget at forhandle dette Spørgsmaal. Men naar den høitærede Minister og den ærede Bistandsmand her ville fremstille som parallelle Exempler det, at den danske Regjering tillader Indførsel fra Lyffland hertil paa en Tid, hvor der især forbyder imod Indførsel, med, at vi tillade Udsførel fra et forbudt Terrain til Lyffland uden vedkommende Regjerings Vidende, er det jo fuldkommen urigtigt at parallelisere det eller sammenligne det. Nei, dersom den tydske, den preussiske Regjering havde f. Ex. i det Tilfælde, at den havde udstedt Forbud mod Udsførel fra en Landsdel, desuagtet tilladt, at der fra dette Sted undtagelsesvis skete Udsførel til et andet Sted, f. Ex. her til Danmark, havde vi her et lignende Tilfælde som det, den danske Regjering har ladet indtræde, men det eksisterer jo slet ikke. De kunne ikke fremvise et eneste Exempel paa, at nogen Minister har baaret sig saaledes ad som den nuværende høitærede Indenrigsminister. Er der, at De kunne fremvise et eneste Exempel paa, at man, naar der har været forbudt Udsførel fra Hertugdømmene, med den preussiske Indenrigsministers Sanktion, trods dette Forbud, har forsøgt Indførsel af Kvæg deraf til et andet Sted? Det vil ikke kunne lykkes Dem. Altsaa disse Forbud have en ganske forskjellig Karakter. Enten man tillader, at der undtagelsesvis udføres fra et fremmed Land, hvor der er et Forbud, hertil, i hvilket Tilfælde kun vi selv faae Ulemperne deraf, eller man tillader Udsførel fra et forbudt Sted her andetsteds hen og paadænger Andre Ulemperne, det er forskjellige Ting. — Med Hensyn til det Patriotiske ønsker jeg blot at gjøre een Bemærkning. Jeg vil bede ærede Herrer notere, at det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har ikke haft et Ord, ikke et misbilligende Ord tilovers overfor den høitærede Indenrigsministers Fremgangsmaade. Han har altsaa fundet det meget patriotisk, at den høitærede Indenrigsminister har udsat Landet og os for den Ubehagelighed at blive vist tilbage med dansk Stib og

Guds fra tydske Havn, uagtet Reisen var tilladt af den danske Regjering. Det er at stille Landet i et uheldigt Forhold og udsætte det for de Ulemper, der ere fulgte og kunne følge deraf. Den ærede Forbudsstaler for Ministeriet har i sin patriotiske Røst ikke haft et eneste misbilligende Ord tilovers for denne Fremgangsmaade, hvortil han har ment, at det var særdeles patriotisk at lade her, som om den danske Rigsdag er enig med den danske Regjering i, at en saadan Fremgangsmaade er passende overfor en fremmed Stats Regjering. Den fremmede Stats Regjering, den tydske Regjering, kender jo nøie dette Forhold, kender nøie Ministeriets Fremgangsmaade her. Nu tror det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at det er mere patriotisk, at vi tage Del i Ministerens Feilgreb, gjøre os medskyldige deraf, saaledes at en fremmed Stats Regjering kan antage, at baade Regjering og Rigsdag ere lige gode om en saadan Fremgangsmaade. Det er imod er jeg af en ganske anden Mening. Jeg finder det langt mere patriotisk, at vi klart og bestemt ved Behandlingen af denne Sag hævde, at vi bestemt misbillige en saadan Fremgangsmaade og forlange lige Loyalitet og Aabenhed i Regjeringens Fremgangsmaade overfor alle Stater. Der er altsaa en bestemt Grundforskjel i vor Opfattelse af Patriotismen, og hvad vi bør gjøre overfor en fremmed Stat. Det ærede Medlem vil, som sagt, have, at vi skulle dække Administrationen ved at gjøre os medskyldige i Foranstaltninger, vi absolut maa misbillige, for at en fremmed Regjering kan have samme Syn paa hele Historien her, baade Administration og Rigsdag, hvortil jeg mener, at det rette Patriotiske er at faae paatalt og misbilliget Regjeringens Fremgangsmaade, saa at Ingen skal tvivle om, hvilken Land der i den Henseende raader i den danske Rigsdag.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal kun sige til det ærede Medlem (Berg), at det er ham, der tillægger denne Sag en saa overordentlig Betydning, en Betydning, som den tydske Regjering aldrig har tænkt paa at tillægge den. Det maa være indlysende, maaste ogsaa for det ærede Medlem, uagtet han forlanger saa overmaade megen Aabenhed, at jeg dog i disse Forhold maa udtale mig med noget Forbehold. Men hvis vi skulde komme i en betænkkelig Stilling ligeoverfor Lyffland, turde det netop være ved saadanne Udtalelser som dem, det ærede Medlem fremkom med, hvorved Lyffland bliver gjort opmærksom paa, at den danske Regjering har stillet sig i et Forhold til den, som den danske Rigsdag maa misbillige, og ligeoverfor den manglet Aabenhed og Ærlighed. En saadan Ytring er velegnet til at fremkalde Misstemning. Hidtil har der ikke været Spor af Misstemning mellem den tydske og den danske